

[Ølstrup.]

tilkomme manden 300 kr., og så skulle man jo sådan i bred almindelighed tro, at så giver man manden 300 kr., og så er den potte ude. Men dér gør man regning uden al den megen galskab, der kan gøre folk aldeles rasende, nemlig disse skatteteoretikers filosoffer, der som så mange andre skatteteoretiske betragtninger løses ud fra, at man har sådan en kaffekandevarmer trukket dybt ned over øjnene og derefter siger til sig selv: ja men det kunne jo være, at manden engang i november ville vinde 100.000 kr. på travbanen eller i tysk lotto eller noget lignende og han så af hensyn til progressionen skulle til at betale en eller anden vældig skat af disse 300 kr., måske skulle beskattes med 66 pct., eller hvad der nu gælder i hans hjemstedskommune for folk, der sådan pludselig tjener 100.000 kr. Derfor finder man altså ud af, at, all right, selv om manden har fået 300 kr., så laver vi et stykke fiktivt bogholderi, hvor vi skriver, han har fået 500 kr., og på et eller andet tidspunkt finder vi ud af at sende 200 kr. til Birkerød, og så kan vi få noget sjov med at lave nogle slutopgørelser og sådan noget halvandet år efter, og så kan vi beskæftige en bunke mennesker med det.

Her er det altså, ministerens forslag går ud på det eneste sunde og rigtige, at man opgiver alle disse teoretiserende millimeterbetragtninger og i stedet for siger, at når manden har brug for 300 kr., så giv ham 300 kr., og så er vi færdige med samspillet mellem ham og samfundet.

Jeg vil rigtignok meget håbe, at ministeren vedrørende denne gruppe vil kunne give hr. Hjortnæs' forespørgsel en venlig og imødekommende besvarelse og sige, at al den galskab med beskattningen af transbestemte ydelser kan vi i hvert tilfælde komme ud af, næste gang vi ser nytårsraketterne fare til himmels, at vi altså kan få det gennemført fra den 1. januar 1976.

Hr. Hjortnæs' bekymringer i retning af, hvad der vil ske ved den forskudsregistrering, der skal gå i gang her engang til sommer, rammer jo slet ikke denne gruppe. Der er jo ingen, der kan ane, hvem der kommer hen og skal have disse transbestemte ydelser, hvad enten det så er før eller efter, at den sociale bistandslov med dette folketing ulykkelige bistand træder i kraft den 1. april

til næste år. Lad os da i hvert tilfælde få den del af lovkomplekset udskilt, sådan at vi forhåbentlig kan nå at afgive en betænkning, sådan at vi kan få vedtaget det til ikrafttræden den 1. januar 1976, hvad enten den formelle slutbehandling skal finde sted i en septembersamling, eller vi reelt i løbet af sommeren kan få denne gruppe færdig i skatte- og afgiftsudvalget, så vi kan køre en sag meget hurtigt igennem for denne gruppe den første uge efter, at vi mødes i oktober måned. Vi skal meget gerne medvirke til dispensation og til hurtig lovbehandling vedrørende denne gruppe.

Den næste af de fire grupper er folkepensionisterne. For folkepensionisternes vedkommende er det så ganske klart fremskridtspartiets fordelingspolitiske opfattelse, at folkepensionisterne får for lidt til deres forbrug sammenlignet med, hvad dette land på dets nuværende velstandsniveau kan bære, og derfor vil vi meget gerne være med til at gennemføre en ordning, for så vidt angår folkepensionisterne, også selv om den skulle komme til at koste provenu. Om så det provenu kommer til at ligge i, at der skal udbetales noget mere over socialministerens budget, eller der kommer noget mindre ind over skatteministerens, eller det er en kombination af de to ting, det er ærligt talt ikke noget, der vil optage os så meget. Lad os nu se at finde frem til en praktisk måde at løse det på.

Så kunne man jo spørge: ja men kan vi da så ikke også få folkepensionisterne med i den gruppe, hvor det kan træde i kraft til den 1. januar 1976? Jo, for vor skyld meget, meget gerne, men på den anden side vil vi også gerne lave et stykke arbejde i forhold til folkepensionisterne, som er bedre end det, man f. eks. i øjeblikket har lavet over for landets grundejere, hvor man 2 måneder efter skulle lave om, hvad man havde vedtaget engang i marts måned. Vi vil meget nødig være med til at lave en ordning for folkepensionisterne, som indebærer, at de nu skal til at indrette sig på et nyt system. Så går der nogle måneder, måske et år, og så viser det sig, at det system, man har fundet ud af, alligevel ikke er noget, der kan virke, og så skal man til at lave det om et år senere. Så vil vi hellere, når vi nu skal foretage denne omlægning, være et år forsinket og så altså eventuelt fylde op i det mellemlig-